

zané na určité podmienky. Po prvých neúspešných pokusoch o dešifráciu v rokoch tesne pred a po Októbrovej revolúcii prvý raz boli reštaurované roku 1922.

Puškinovo zašifrovanie textu nebolo z dnešného hľadiska príliš dômyselné. Spočívalo v tom, že vypísal napred všetky prvé verše 17 slôh tejto kapitoly, potom všetky druhé atď. Pritom slová, ktoré mohli vzbudiť neželanú pozornosť, označil jediným písmenom. Tak napr. miesto slov „car“, „carstvoval“ písal Puškin „Z“, „Z-val“ a pod. Niektoré z týchto skratiek neboli rozlúštené dosiaľ. Okrem toho sú v tomto šifrovanom texte aj chyby, sťažujúce ich čítanie. Preto nie všetky verše – podľa starších i súčasných puškinológov – pôsobia rovnako presvedčivo.

I – Udalosti rokov 1805–1807, dotýkajúce sa navidomoči Alexandra I. a jeho zástoja v protinapoleonovských vojnách.

II – Ironický šľah, mieriaci zrejme na porážku cárskych vojsk pri Slavkove 1805.

III – *Barclay de Tolly*, Alexandrov vojvodca. Tu a ďalej: Napoleonova porážka v Rusku 1812.

VI – *Veršotepec urodzený*: knieža I. M. Dolgorukij, autor básne „Možno“